

ГОНДОЛЕ НА КАЛЕМЕГДАНУ НЕЋЕ БИТИ

► говоре и пишу: Марко Бастаћ, Милан Церовац, Ивана Нинковић, Иванка и Бранко Ладавац, Даница Зечевић Анђелковић, Адриана Комадина, Душан Куртовић, Драгољуб Дража Петровић, Бојана Савић, Бранислав Вуковић, Мила Поповић

БИЋЕ НАС СВЕ ВИШЕ

Можда бих свој осећај након четири године најбоље описао стиховима песме „Stand By Me“ и позвао вас да останемо заједно, али ипак бирам речи које сам записао пре две године, а данас ми звуче још јаче него тада:

1495 дана...
Као један обичан дан брода на Пацифику...
Дана среће и туге...
Добили децу, унучиће...
Пролазили пријатељи и колеге...
ови и они...
Стартовали као победници...
Ноћ дочекали као кривци за кризу савремене авангарде...
Ударали нас једни, други и трећи...
А ми... ми смо поносно стајали и храбро понављали да нећемо никада одустати...
Јер пораз није опција...
Увек по закону, а то је овде најтеже...
Бранили бастион...
Свима били мета...
Ништа нисмо крили...
Оптуживали нас зато што нисмо желели никоме да се приклонимо...
Увек исправни и доследни идеји...
И било би другачије да смо скренули лево код Албукеркија...
Али ми идемо напред...
Сви који навирете, нећете никада пробити... Биће нас све више!
Могоао сам као што многи на сличним позицијама и чине, да свраћам на посао, потпишем неколико папира, фингирам покоји састанак и не удубљујем се у свој посао. То обично раде функционери у овој земљи. Уживају у својој функцији и ништа их не занима. Могоао сам на сваки други позив или мејл грађана да одговарам речима „нисмо надлежни“.

Пише:
Марко Бастаћ,
председник општине
Стари град

Могоао сам да се не удубљујем у сваки проблем који су ми грађани с поверењем предочавали. Могоао сам да ћутим и гледам како нам руше Стари град, да без реакције будем само неми посматрач онога што су одлучили они изнад нас, притом много јачи, са више ресурса и правне моћи. Под изговором да је општина многоструко смањен буџет, могоао сам да одустанем од бројних програма за Старограђане. Вероватно сам свој став и мишљење према политичарима који нас свакодневно краду и лажу могоао да не износим тако гласно, да прећутим кад уви-

домовима.

Не, камповао сам пред Скупштинском града и небројено много пута покушао да уђем и људски разговарам са градоначелником како бих му пренео шта грађани Старог града желе и мисле.

Не, послао сам стотине и хиљаде дописа, молби и захтева градским службама, секретаријатима и органима управе. Ниједном нисам добио одговор.

Не, стајао сам уз грађане који су протестовали против несносне буке и рада ноћних клубова у стамбеним зонама.

Не, нисам седео у канцеларији и ћутао. Изашао сам сваки пут на улицу и бранио сам грађане и Стари град. Зато што је то мени нормално, зато што председник општине не треба да буде неко ко се везао

🎤 **Нисам седео у канцеларији и ћутао.**
Изашао сам сваки пут на улицу и бранио сам грађане и Стари град

дим да ошљаре, раде против интереса грађана, никога ништа не питају и само пуне своје џепове. Могоао сам, али нисам...

Не, дежурао сам на Калемегдану да не би почели изградњу гондоле.

Не, заустављао сам багере на Тргу републике да не би потпуно укинули саобраћај.

Не, одлагао сам почетак рада у Васиной да не би укинули тролејбуски саобраћај од Славије до Студентског парка.

Не, у току вандредног стања смо обуставили ноћне фантомске радове у Венизелосовој.

Не, бранио сам Чубрину улицу да би станари могли да приђу својим

за удобну фотељу. Председник општине мора да буде на терену и бори се.

Срећом, нисам био сам. Било је много грађана, сарадника и пријатеља који су стајали са мном у првим редовима. Неки од њих су стављали главу тамо где други не би ни ногу поставили.

Али поред свих тих ствари које нису баш стандардне, успели смо у ове четири године да обезбедимо да родитељи сваког новорођеног детета добију поклон честитку од 10 хиљада динара, да се у вртићима учи енглески, да сваки првак добије адекватан поклон за полазак у основну школу, сваки трећак добије рачунар, сваки матурант припрему за упис у средњу школу.

За младе смо обезбедили програме неформалне едукације и стицања знања и вештина које се не уче у школама. Омогућули смо им да бесплатно путују, вежбају, уче

🎤 **Нисам био сам. Било је много грађана, сарадника и пријатеља који су стајали са мном у првим редовима. Неки од њих су стављали главу тамо где други не би ни ногу поставили**

и усавршавају се. Родитељима малих беба, али и тинејџера смо на њихов захтев омогућили саветовања од стране стручњака, како би се најбоље показали у својој најважнијој животној улози.

Највише пажње и бесплатних општинских програма смо усмерили ка најстаријима, јер их има највише на Старом граду, а и нису се устручавали да предложе и траже неки од нових програма. Тако су захваљујући општини сваке године у две сезоне одлазили на излете, пливали, вежбали, радили јогу, учили стране језике и рад на рачунару, плесали, сликали... све то уз стручна лица, а потпуно бесплатно.

Поносан сам што смо и поред тешкоћа са новцем, свим генерацијама Старограђана успевали да олакшамо притисак на кућни буџет, одржали све бесплатне програме и увели нове. То смо постигли управо захваљујући комшијској бризи и солидарности.

Треба рећи и да није увек међу људима са којима смо радили и сарађивали било те солидарности. Неки су уско и себично гледали своје интересе и одлазили за њима напуштајући не нас, него идеју да може другачије. Можда је теже, али може. Не кажу цабе „продали веру за вечеру“, или у складу са данашњим временом, продали се за ситне паре. Васпитали су ме да будем увек ту до краја, колико год да траје и колико год да је тешко. Не скаче се с цвета на цвет, јер се тако губи идентитет. Можда их идентитет не занима или су га још давно изгубили. Нико сам није направио чудо, нити је сам дошао у прилику да ствара. Само удружени, правили смо чуда. Верујем у то и знам да је могуће. Други су потражили своју срећу ван граница наше државе, јер нису могли да издрже терор сопствене земље. Не замерам ни једнима, ни другима, само прве не разумем. Од свих људи са којима смо се борили понешто смо научили и свако је допринео томе да данас поносно можемо да кажемо да смо чували Стари град најбоље што смо могли, као и да ћемо да наставимо то да радимо.

▶ ОПШТИНА СТАРИ ГРАД НА УСЛУЗИ СТАРОГРАЂАНИМА ТОКОМ ВАНРЕДНОГ СТАЊА

НАЈБОЉИ СМО КАД ЈЕ

Епидемија корона вируса је из темеља променила наше свакодневне животе и савремену цивилизацију. Познато је да се држава пред налетом вируса у околним земљама збуњено и неодговорно понашала. Сећамо се легендарног позива на шопинг у Милану крајем фебруара, па када је регистрован први пацијент ковида19 у нашој земљи 6. марта и панично проглашеног ванредног стања 15. марта.

Одговорно

Општина Стари град је благовремено и проактивно, већ 12. марта, ослоњена на сопствене ресурсе и искуство из претходних ванредних ситуација - током снежних падавина 2012. и стогодишњих поплава 2014. године, прогласила мере у условима пандемије. Обуставила је све програме за грађане и рад са странкама и предузела неопходне кораке у заштити здравља и живота Старограђана и запослених у управи.

Одмах је активиран општински Штаб за ванредне ситуације на челу са председником општине, основан је Стручно оперативни тим (СОТ) којим је руководио др Илија Брчески, ванредни професор Хемијског

факултета и члан САНУ, именовани су повереници цивилне заштите, ангажована је Мрежа за опасност Србије, а како би помогла најугроженијим суграђанима за набавку намирница, хигијенских средстава и лекова општина је на услугу ставила Волонтерски сервис. Контакт центар је постао оперативно место за пријем информација и слање порука Старограђанима, успостављена је редовна комуникација са управницима стамбених заједница, обезбеђена су дезинфекциона средства и заштитна опрема, као и возило за превоз пацијената, уз препоруке и савете суграђанима и запосленима за самозаштиту и успоравање ширења епидемије.

Криза је још једном потврдила старо правило, супротно свеопштој централизацији, да се грађани у ванредним ситуацијама прво обраћају својој општини за помоћ.

„Општина Стари град је током епидемије и ванредног стања помогла и услужила више од 3.500 староградских домаћинстава и око 5.000 суграђана, посебно старијих од 65 и оних који нису могли да излазе из својих домова. Суочена са медијском блокадом и игнорисањем активности од централних и градских власти,

општина може да буде поносна на све што је урадила за Старограђане, што потврђују многобројне поруке и писма захвалности која и дан данас пристижу“, заједничка је порука чланова Већа општине Милана Церовца и Иване Нинковић, наших саговорника.

Сви као један

Општински кризни штаб је за координатора рада Волонтерског сервиса именовao Милана Церовца, који је 2011. године био и један од оснивача овог сервиса.

„На основу искуства из сличних ситуација знали смо шта нас чека и да је на нама да помогнемо суграђанима. Добра припрема и организација су пола посла! Корисницима Староградске картице послали смо СМС поруке о озбиљности ситуације и мерама заштите и одмах позвали све који овде живе или се осећају Старограђанима да нам се прикључе. Време у коме је Београд постао „град духова“ дочекали смо спремно!“, каже Церовац.

Свака ванредна ситуација јача организацију, доноси нове људе спремне и вољне да помогну. Одмах се пријавило 20, да би временом број волонтера нарастао на 70

Општина захвалила волонтерима

У име свих Старограђана којима је помоћ пружена општина је организовала пријем на ком су волонтерима уручене потврде, захвалнице и ваучери у вредности од пет хиљада динара за куповину. Уједно, то је била и прилика да се људи који су се упознали и сарађивали током ванредног стања, поново сретну и размене утиске. Члан Већа Милан Церовац, који је координирао Волонтерским сервисом током ванредног стања, обратио се присутнима, захваливши за племенитост и хуманост, а председник општине Марко Бастаћ је волонтерима уручио захвалнице и поклоне. Велико срце волонтера и племенити посао који су радили током ванредног стања непроцењиви су, те је и захвалност ГО Стари град према њима неизмерна. Староградске волонтере су током ванредног стања красили тимски дух,

позитивна енергија, међусобно поверење, оперативност, уљудност и хуманост, што потврђују наши суграђани, а многа пријатељства настала у тешким временима су се наставила и дан данас.

НАЈТЕЖЕ

Готово 100 волонтера је свакодневно било на терену током ванредног стања

- 80 свакодневно присутних на терену. Са свима је појединачно обављен разговор, прошли су инструктажу и упознали су се како функционише систем. Општина је обезбедила заштитну опрему - дезинфекциона средства, маске и рукавице, у том тренутку изразито дефицитарне производе у целој земљи.

„У почетку су волонтери долазили у општину да би добили адресе корисника. Врло брзо смо прерасли у староградску волонтерску вајбер групу путем које смо комуницирали 24 сата дневно и прослеђивали адресе Старограђана који су се јављали за помоћ“, описује Церовац свакодневни рад добровољаца.

„Организовали смо волонтере у парове. Током месец и по дана обилазили смо суграђане, снабдевали их животним намирницама, средствима за хигијену, лековима, избацивали ђубре и сервисирали све што им је потребно“, прича Церовац и наглашава да се успостављени систем показао као функционалан, рационалан, безбедан и сврсисходан, јер је покривао целу територију Старог града.

Међу добровољцима је било свих генерација - од младих, средовечних до старијих Старограђана!

„Имали смо и једну малолетну волонтерку, којој су родитељи дали сагласност. Шетала је кућне љубимце Старограђанима, све док трома држава није коначно реаговала по овом питању. Знали смо да ће ово бити велики проблем на Старом граду, која је давно стекла статус пет френдли општине“, каже Церовац.

Волонтери су помогли онда када је помоћ многим била најпотребнија. Међу њима је било и јавних личности - Лазар Марковић фудбалер Партизана, Александар Стојановић спортски коментатор, глумци Бранко Бабовић и Владимир Алексић, редитељка Маја Пелевић...

„Грађани ове земље су још једном показали да смо у ванредним ситуацијама најбољи, и као људи и као комшије - да смо хумани, солидарни, племенити и једнаки. То су особине које нас још увек праве, посебно у екстремним ситуацијама, каква је ова. Задовољан сам што се

Општина Стари град је током епидемије и ванредног стања помогла и услужила више од 3.500 староградских домаћинстава и око 5.000 суграђана

нико се од волонтера није заразио“, истиче Церовац.

Доступни 24 часа

У време кризе сви су једнаки и корисни, тако да су функционери, почев од председника и заменика председника општине, преко чланова Већа, до запослених у управи, обилазили старије суграђане и хроничне болеснике, одлазили у набавку јер на Старом граду готово трећину становника чине пензионери.

понекад и вапаји, посебно старијих и тежих болесника. Било је и оних жељних разговора, људске речи која много значи кад сте затворени у четири зида, уплашени и усамљени.

„Примали смо више од 500 позива дневно, а просечна старост суграђана који су се обраћали за помоћ била је око 77 година. Током ванредног стања забележене су десетине хиљада позива за помоћ, порука и питања, која су се често односила на недоумице узроковане контра-

Ивана Нинковић из Контакт центра: Примали смо више од 500 позива дневно

„Старограђани су се свакодневно јављали из разних разлога и потреба, а ми смо се трудили да свима изађемо у сусрет. Ако је неко звао само због избацивања смећа, замолили бисмо га да се снабде и животним намирницама, лековима или другим потребним стварима. Имали смо добру комуникацију и одличну организацију“, каже чланица Већа Ивана Нинковић, задужена за рад Контакт центра општине.

Стизали су позиви, молбе, захтеви,

дикторним и непотпуним информацијама градских и централних власти.

„Питали су све што нису добро разумели - кад смеју да излазе, које продавнице и апотеке раде, да ли могу и када да изводе кућне љубимце, које су продавнице намењене старијим од 65, којим данима... Највише позива се односило на набавку животних намирница и лекова. Одлазили смо и ван Старог града да бисмо помогли суграђанима, војним

Два круга дезинфекције староградских зграда

Стари град је прва општина у Београду која је организовала и финансира два круга дезинфекције стамбених зграда. У првом кругу, који је трајао од 31. марта до 7. априла, дезинфиковани су најфреквентнији делови стамбених зграда, попут улазних врата, улазног ходника, лифта и сандучића. Други, темељнији круг, извршен је на захтев грађана од 22. до 27. априла, када су стручне екипе у пратњи и уз асистенцију представника општине, дезинфиковали све спратове и ходнике, степениште, заједничке просторије, лифтове, гелендере, улазе, подруме и таване 1960 стамбених зграда. Старограђани и управници стамбених заједница, сваког дана од 9 до 15 часова, могли су да преузму средство за дезинфекцију из цистерене смештене у дворишту ОШ „Дринка Паловић“. Такође, на адресе 1.150 управника стамбених заједница упућен је допис како би станари зграда у потпуности и у што већем броју били објективно, квалитетно и истинито информисани о правилима понашања у условима ванредног стања и пандемије вируса корона, као и о активностима локалне заједнице и услугама Волонтерског сервиса.

Ⓜ Координатор волонтера Милан Церовац: Време у коме је Београд постао „град духова“ дочекали смо спремно

здравственим осигураницима којима је кућна нега смештена на Славији”, прича Ивана.

Волонтери су помогли и суграђанима са озбиљним здравственим проблемима, од онколошких болесника, дијабетичара, инвалида до оних у самоизолацији. Општина је са Мрежом за опасност обезбедила возило за све којима је била неоподна лекарска помоћ, одлазак на дијализу или редовне терапије. Живот није могао да стане, свакодневно су се

превозили узорци на лабораторијске анализе, а резултати достављали на кућне адресе.

„Дежурали смо викендом, на Велики петак и Ускршњи понедељак, као и ван званичног радног времена и током полицијског часа. Рекла бих, 24 сата дневно, јер су Старограђанима на располагању били и бројеви наших мобилних телефона”, прича Ивана и истиче да су општинари и волонтери постали део шире породице

староградске локалне заједнице.

„Јављали су се и са других општина, са сличним захтевима, молбама и питањима. Поносна сам јер смо као млади људи показали солидарност, хуманост и одговорност према комшијама, колегама и наравно, према себи”, наглашава Ивана Нинковић и додаје да и данас староградске волонтере суграђани препознају и поздрављају на улици, у продавници или на пијаци.

На правом путу

„Радили смо буквално све. Сви смо се јављали на телефоне, и функционери, и запослени у општини! Није било слободног времена, а свако поподне смо сумирали претходни и организовали следећи дан, прослеђивали задатке волонтерима. Успешно завршен дан био је увек мотив и потврда да радимо праву ствар”, истиче Милан Церовац.

Општину Стари град су игнорисали медијски. Данима нису објављивали број општинског Контакт центра, иако је председник Бастаћ апеловао на све надлежне до градоначелника! Такође и по питању заштитне опреме, коју је општина сама обезбедила, и посебно, када је политички злоупотребљена подела пакета помоћи суграђанима са ниским пензијама!

„Када радите искрено, кад помажете обичним људима без скривених намера, суочите се са

неодговорношћу појединаца. Градске власти кажу да се уопште нисмо јавили за дистрибуцију и пријем пакета „јер немамо адекватан простор за смештај“!? Свима је познато да наша општина има све капацитете. Сви знају за велику салу! Припремили смо је и дезинфиковали за пријем пакета по свим протоколима. Тада вас обузме нека врста беса јер сте свесни да у ванредном стању треба да се забораве све политичке и друге разлике, све поделе на подобне и неподобне општине, на наше и ваше грађане”, истиче Церовац.

Волонтерски сервис, Канцеларија за младе и Контакт центар показали су своју пуну оправданост, сврсисходност и значај управо у

Криза је још једном потврдила старо правило, супротно свеопштој централизацији, да се грађани у ванредним ситуацијама прво обраћају својој општини за помоћ

ванредним околностима.

„Све ванредне ситуације уз које смо, као млади људи, моје колеге и ја, стасавали у општини Стари град утицале су да будемо још бољи људи. Постали смо прави оперативци, организатори и кординатори пружања помоћи најугроженијим, не само на Старом граду него и широм Србије. Из ванредних ситуација излазили смо као победници. Такве ствари се не планирају, једноставно,

кад се десе покажете се на делу, а стечено искуство нема цену! Да сте били искрени и успешни потврђују људи којима сте помогли када је било најтеже. То је суштина истинске и праве локалне политике и једина награда за ваш искрени рад”, закључује Милан Церовац, члан Већа и координатор општинских активности током ванредног стања узрокованог епидемијом ковида19.

Дарко Мишић

Протест током ванредног стања на Дорћолу - но пасаран фантомским радовима

Председник општине Стари град Марко Бастаћ је свакодневно пратио ситуацију у Београду и јавно позивао надлежне да спроводе мере заштите грађана главног града – да се затворе кладионице, да се пензионерима, деци са аутизмом и њиховим родитељима омогући излазак током полицијског часа, као и да се предузетници који изнајмљују пословни простор од града ослободе плаћања кирије током ванредног стања.

Док је заменик градоначелника истицао „како сва градилишта у Београду раде“, Бастаћ је јавно питао градске власти и министарку грађевине - да ли су сви радници опремљени заштитном опремом и дезинфекционим средствима, поштује ли се мера забране окупљања више од два човека, да ли инспекције контролишу евентуалне злоупотребе приликом извођења радова.

Управо су фантомски радови на измештању тролејбуских линија на Доњи Дорћол током полицијског часа, извођени иза поноћи, довели 27. априла, до првих мирних демонстрација током ванредног стања на Старом граду!

„То је злоупотреба забране кретања за радове који су у супротности са интересима Старограђана. Никада нећемо допустити да се под окриљем ноћи спроводе пројекти за које претходно није добијена сагласност грађана“, поручио том приликом Марко Бастаћ и подржао право Дорћолаца да се питају како треба да изгледа њихов крај.

На друштвеним мрежама кружили су снимци на којима се види да полиција није интервенисала. Позивала је грађане да се повуку са улице јер крше полицијски час што су учинили када је механизација обуставила радове. То није сметало председнику државе да изјави да су „на Дорћолу те вечери нападути и пребијени радници“. Удружење „Комшије са Дорћола“ које од

новембра прошле године протестује, одлучно је демантовало ове наводе нагласивши „да се радници не придржавају здравствених мера“ током епидемије.

Ово удружење се противи намери градских власти да се измeste тролејбуси са Трга републике и Студентског трга до постојећег депоа у Добрачиној и Дунавској улици, јер би, како наводе, дошло до закрчења улица на доњем Дорћолу. Незадовољни су јер се све спроводи супротно Генералном урганистичком плану, због бројних незаконитих радњи, техничких недостатака и нетранспарентног поступања, како града Београда као инвеститора, тако и извођача радова, АТМ БГ доо.

Активисти Удружења „Комшије са Дорћола“ кажу да њихова борба даје резултате. Успели су да успоре и зауставе радове на одређено време, док се правно боре на неколико фронтова да би их трајно зауставили. Дорћолци, незадовољних поступањем надлежних које прети да угрози њихова елементарна права, сматрају да је њихова грађанска дужност да спонтаним и мирним окупљањима спрече кршење закона, што је општина Стари град одлучно подржала.

► ЗАТВОРЕНИ У СВОЈИМ ДОМОВИМА

ПРЕДСТАВНИЦИ ТРЕЋЕГ ДОБА У КАРАНТИНУ ОД ПЕДЕСЕТ ДАНА

⊙ Брaчки пар Ладавац

Грађани Србије, старији од 65 година, ванредно стање, уведено 15. марта због корона вируса, провели су у кућној изолацији. Више од педесет дана најстроже забране кретања правдано је од стране власти као брига за њихово здравље. Колико је немогућност било какве физичке активности утицала на опште здравствено стање најстаријих и како су провели време у карантину забележили смо у дому брачног пара са Старог града Иванке и Бранка Ладаваца.

„Ово је била прва робија у нашем животу, рекли бисмо и непотребна. Мени је таква забрана пала тешко, јер сам размишљао да смо довољно разумни и паметни људи којима је била потребна само права информација о томе како треба да се заштитимо и понашамо. Пензионери су иначе веома дисциплиновани, одговорни, људи који се држе правила. Оваквим односом према нама осећао сам се као

► „Имамо и године и болести. Деца нам живе у иностранству, па је једина помоћ коју смо имали била од наше општине“, каже Бранко Ладавац

да смо малоумни“, каже Бранко Ладавац (83), наш истакнути уметник, члан УЛУПУДС-а и лауреат награде за животно дело, који са својом супругом Иванком (79) свакодневно шета и води рачуна о свом здрављу.

„Имамо и године и болести. Деца нам живе у иностранству, па је једина помоћ коју смо имали била од наше општине. Волонтери су долазили једном седмично да нам помогну у набавци намирница за кућу и на томе смо им бескрајно захвални“, каже Бранко Ладавац, који је захваљујући ходнику од 12 метара у свом стану сваки дан прелазио по три километра.

„Ја сам шетала мало мање од њега. Прелазила бих око један километар дневно. Али, без обзира на то, могу

слободно да кажем да ми је боравак у кући јако тешко пао. На крају сам се осећала веома анксиозно. Требао је ипак да нам дозволе шетњу за време полицијског часа јер на улицама није било никога, а не после месец и по дана. Као што су нас пред крај ванредног стања пустили по мало да шетамо, могли су то да учине и на почетку“, надовезала се Иванка на причу свог супруга Бранка.

Даница Зечевић Анђелковић (85), професорка француског језика у пензији, три пута недељно вежба и сваког дана шета по неколико километара. У последње време учи енглески због унука који живе у Америци.

„Ванредно стање нисам тешко преживела. У новинама читам да је

Ⓢ „Све што нам се деси морамо да преживимо. Позитивно размишљање је увек јако важно“, Даница Зечевић Анђелковић

обичан грип однео више живота од короне. Волонтери су ми помогли у почетку, а касније се понудила прва комшиница да ми помогне у набавци хране, што ми је било много лакше. Размишљала сам да је било и оних пензионера који нису имали баш никакву помоћ, па сам се ипак ослонила на помоћ комшија”, каже Даница која је време короне посветила делима српског академика Дејана Медаковића.

„Прочитала сам „Ефемерис“

Дејана Медаковића, који се састоји од пет књига и укупно има две хиљаде страна. Читала сам и новине, а најмање сам гледала телевизију. Кувала сам сваки дан, што иначе радим, јер никада не идем у ресторан. Веома водим рачуна о свом здрављу, не идем код лекара и не пијем лекове. Једино ми је тешко пало је то што нико није могао да ми дође, али сам са пријатељима стално причала телефоном, док сам са децом, који живе у Америци, на вези била преко скајпа“, прича Даница о томе како је провела време у карантину.

„Све што нам се деси морамо да преживимо. Позитивно размишљање је увек јако важно. Ја то саветујем и мојим пријатељицама. Видите мене, ја не осећам своје године, идем три пута недељно на јогу и позитивно мислим. Имам двоје деце који су веома успешни, путујем и

немам никакве негативне мисли. Ништа ми не фали, шетам, идем на енглески под старе дане због унука. И то нам је омогућила наша општина, као и курс компјутера. О свему су нас обавештавали на време и све је било на највишем нивоу. Јесте да смо стара општина, али смо млади духом!”, изнела је своје похвале на рачун рада наше општине и током редовног и ванредног стања госпођа Даница.

Јелена Зимоњић

ОМИЉЕНИ ВОЛОНТЕРИ АДРИАНА КОМАДИНА И ДУШАН КУРТОВИЋ

БИЛИ СМО ОЗБИЉАН ТИМ

Неки људи нису могли да поверују да могу да се ослоне на нас. Често су нас питали да им обећамо да ћемо поново доћи

Како је за време ванредног стања због корона вируса грађанима старијим од 65 година било забрањено напуштање својих домова, осим закаснеле дозволе да једном недељно у цик зоре оду до најближег маркета, волонтери Старог града свакодневно су помагали најстаријим суграђанима. У јеку пандемије хуману причу са Старог града исписали су, између осталих, Адриана Комадина и Душан Куртовић, уметници са Дорћола.

„Општина Стари град показала је старијим грађанима, поготово онима који живе сами, да увек постоје људи који су спремни да им помогну и на које могу да рачунају. Наш задатак био је да свакодневно одлазимо у набавку према списку који су грађани претходно јављали општинском Волонтерском центру”, прича Душан Куртовић, коме је ово био први пут да волонтира.

„У почетку нас је било мало, свега десетак, али како је ванредно стање одмицало, све више грађана нам се прикључило. Већ у другој недељи постали смо озбиљан волонтерски тим.”

На почетку страх

Адриана и Душан радили су сваког дана од првог позива до почетка полицијског часа. Средом су помагали својим комшијама из улаза. У згради у којој живе било је седам пензионера које су снабдевали неопходним намирницама.

„У почетку нисмо знали шта нас очекује, знали смо само да треба да помогнемо. Наравно, оно што нас је као и све друге изненадило била је лудница испред продавница, редови испред апотека, несташница маски, рукавица, дезинфекционих средстава. Проблем је у старту био и што у радњама није било свега што је било на списковима, па смо одлазили на више места у потрагу за неким намирницама. Док се нисмо навикли и стекли поверење једни у друге приметили смо да су грађани били веома уплашени, неки чак и у паници, што је нормално за оне који живе сами”, прича Адриана којој је највише пријала захвалност људи када им из продавнице донесе оно што им је потребно.

На крају колачи

„Готово сви којима смо помагали осећали су велику потребу да нам се на неки начин одуже, желели су да нам поклањају чоколаде и слаткише, неки су чак питали да ли треба да нам плате за услугу, али смо нашли компромис да се по завршетку ванредног стања видимо на кафи и колачима. И заиста, једна госпођа је недавно звонила на наш интерфон и донела нам тацну са колачима”, прича Адриана, док Душан истиче да осећај задовољства када неке помажете не може да се купи.

„Неки људи нису могли да поверују да могу да се ослоне на нас. Често су нас питали да им обећамо да ћемо поново доћи. У оваквим ситуацијама човек постане свестан колико старих људи живи на нашој општини, колико су сами и немоћни. Са друге стране, открили смо прелепе, за нас потпуно нове улазе и зграде за које нисмо ни знали да постоје. И то баш у нашем крају.”

Јелена Зимоњић

Тераса са погледом на Дорћол: Душан и Адриана са ћерком Ивом

Прво је неки напредњак Марковић из Краљева рекао да СНС није странка круга двојке. Онда је напредњак Шормаз рекао да СЗС нико у Србији не подржава „сем мало круг двојке“. Потом је онај напредњак Глишић објаснио да СНС као странка има програм за целу Србију, а не само за круг двојке. На крају је онај напредни аналитичар Радун истакао да се опозиција одрекла Србије и да је занима само круг двојке.

Људи из круга двојке не разумеју Србију и говоре неким својим језиком који Србија не разуме – рекао је неки Карацић, данас на функцији главног уредника Телевизије О2.

Ко шлаг на жито појавио се напослетку председник Вучић и растумачио да не може опозиција „из апартмана на Менхетну, из скупе лимузине, из круга двојке, да размишља како да се врати на власт и да поново упропасти земљу“.

Најгоре је се десило на крају. Појавио се Горан Весић који, истина, није помињао круг двојке, он га је једноставно – укинуо до даљњег.

Круг двојке, наимае, уопште не постоји откад је Весић дохватио да сређује потез од Вука до Зоолошког врта, па укинуо трамвај број 2 чија је траса чинила злогласни круг двојке.

Чувши, гарант, да сво зло овог света долази одатле, Весић је решио да се својеручно обрачуна са највећом пошасту савременог човечанства, кругом двојке, неком врстом Бермудског троугла Србије, и постао херој златног доба, јербо је само њему успело у 100 и кусур година дугој историји трамваја двојка, да круг тог трамваја измести на такозвану линију 2Л, па двојка више не иде у круг, него иде кривудава, трасом која почиње негде и иде ка нигде.

Прва станица трамваја 2Л почиње на локацији Негде, а завршава се у крају града који се зове Нигде – пише, вероватно, у трамвајском приручнику за лакше сналажење по Весићевом Београду.

Круг двојке више не постоји! – дотрчао је онда Весић са сузама радосницама у седиште СНС где су годинама

Девети круг пакла у кругу двојке

Пише: Драгољуб Дража Петровић

смишљали како да доакају кругу двојке.

Браво, мајсторе, то никоме ни у новијој, ни у старијој историји није успело! – рекли су му страначки саборци, мада је цео један век владало уверење међу локалним живљем да нема особе која би могла да нађе рецепт за ефикасно укидање круга двојке.

Имам човека који може чак и то! – насмејао се чудно председник Вучић ко Обама пре но што је растурио пакистанско скривште Бин Ладена, па је Весић успео оно што никоме није – да све симболе Београда, од Студија Б до круга двојке пошаље у заслужену историју. Сва срећа па му није пошло за руком да киднапује Победника, него је морао да га врати тамо где је и био,

пошто се веровало да би неко приметио да га нема. У сваком случају, живот у кругу двојке под Весићем постао је девети круг пакла.

Сем двојке, са Дорћола су нестали сви остали трамваји, вековна опасност за људе типа Весић, којима су, када крену, на пример, из питореског сеоцета Гркљане код Крушевца ка престоници, говорили: „Кад стигнеш у Београд, пази да те не оцепаре и да те не удари трамвај“.

Весића нису оцепарили, али га је, изгледа, ударио трамвај.

Отад Весић има пик на „гвоздене коње“ како Индијанци зову трамваје, а од кад је постао напредњак, Весић има пик и према кругу двојке, те је једним ударцем убио две муве – и све трамваје и трамвај број 2, кључну фигуру Круга Двојке, мистериозног места у коме, према древном напредњачком веровању, живи опозиција.

Тако да по тренутном саобраћајном животу на Дорћолу можете снимити филм „Трамвај звани жеља“, чији би се наставак звао „Трамвај звани – нема“ (сценарио и режија Г.В.), који почиње тако што чекате трамвај код Бајлонија, али ћете пре дочекати Годоа него трамвај.

На оној станичној табли пише: „Линија број 2 привремено укинута због радова“, мада би руку на срце, могло то да се напише и у стиху: „Нема трамваја због Весићевог русваја“.

Једном су у „Пароброду“ правили трибину под називом „Шта је то круг двојке?“ па је Никола Ђуричко лепо приметио да је у питању погрдан назив смишљен деведесетих, којим је власт ниподаштавала људе који имају свој став, своје мишљење и критични су према властима. Дакле, све супротно од људи који немају свој став, немају своје мишљење и критични су према опозицији, што је имиц владара савремене Србије.

Зато је круг двојке укинут, који ће нам андрак кад само прави проблеме.

Круг двојке, наимае, уопште не постоји откад је Весић дохватио да сређује потез од Вука до Зоолошког врта, па укинуо трамвај број 2 чија је траса чинила злогласни круг двојке

ПОБЕДНИЧКИ СПОЈ ИСКУСТВА И МЛАДОСТИ

Много труда и рада је уложено у то да данас са поносом могу да кажем да смо урадили оно што смо и обећали Старограђанима 2016. године.

Свакодневно смо радили на томе да побољшамо живот на Старом граду кроз наше активности и бесплатне програме. Водили смо рачуна о свима – о бебама, деци, школарцима, тинејџерима, мамама, бакама и декама. Слушали смо њихове предлоге, идеје, савете и заједно осмишљавали програме помоћу којих су се Старограђани, пре свега, дружили, путовали, рекреирали, али и развијали посебне вештине и стицали нова знања. Наш посао није увек био лак. Сусретали смо се са финансијским тешкоћама од првог дана. Морали смо да радимо и десет пута више како бисмо успели оно што смо обећали, а то је брига о свима. Добра

енергија нас је пратила четири године. Општина Стари град је била отворена за све, за сваки ваш проблем, али и критику.

Најстарији суграђани са којима сам највише радила су били наша најгласнија подршка. Спој искуства и младости се показао као победнички. Велики број бесплатних програма је био управо усмерен ка њима. Ми о нашим пензионерима нисмо бринули само пред изборе, него од првог дана и чинили смо све да им улепшамо пензионерске дане.

Данас је јако лепо прошетати Старим градом и видети све људе са којима смо комуницирали последње четири године. Били смо једни другима подршка, ослонац и када је лепо, али и када су многи покушавали да направе ружну слику о нама. Поверење које смо створили нико није могао да сруши. Управо

Пише: Бојана Савић,
помоћница председника
општине Стари град

то је оно што нам је давало снагу и мотивацију да будемо још бољи. Научили смо много једни од других. Хвала вам на сваком осмеху, на свакој лепо речи, али и на свакој сугестији.

За крај, могу само да обећам да ћемо се видети врло брзо и да ћемо наставити тамо где смо стали.

КАТАРИНА, УДАЈ СЕ ЗА МЕНЕ

Љубав је већа од нас. Можемо позвати љубав, али не можемо утицати на то како, када и где ће се иста изродити. Таква је моја љубав према нашем комшилуку. Овде сам одрастао и цео свој живот се трудим да урадим нешто за свој крај. Тренирао сам тенис и волим здрав, али весео живот. Звучи као клише, али стварно волим да помажем људима колико год могу и то ми причињава велико задовољство. Сматрам да је мало доброг на овом свету и да треба да се сви мало потрудимо да би свет био боље место за живот. Архитекта сам по струци, али као координатор Канцеларије за младе сам, уз помоћ Марка Бастаћа, имао прилику да допринесем и урадим нешто корисно за нашу заједницу. Поред многобројних друштвено корисних пројеката, посебно сам поносан што

сам учествовао у припреми првих припрема за малу матуру у Београду које је организовала општина Стари град још пре 11 година. Ове године сам био у прилици да организујем прве онлајн припреме за малу матуру у Београду испред општине Стари град.

Желим да испричам једну љубавну причу којој сам сведочио. У време короне један пријатељ је упознао љубав свог живота и после кратког времена пожелео је да је запроси. Она је из Чикага, а он је одрастао на Старом граду. Направио је плакате и флајере и по целом Старом граду и Пионирском парку, где су се упознали, залепио поруке „Катарина, удај се за мене“. Помогао сам да то спроведе у дело. Можда сте и видели неке од тих порука док сте шетали по крају. Још увек чекамо одговор, питамо се када ће Катарина

Бранислав Вуковић,
координатор Канцеларије
за младе Градске општине
Стари град

видети те поруке и схватити да су управо њој упућене. Мислим да се најбоље и најлепше ствари управо дешавају на Старом граду и зато желим да сачувамо наш Стари град, да остане јединствен и посебан као што је био и до сада.

НЕ ДОЗВОЛИТЕ ДА ВАС МЕЊАЈУ!

Пише:
Мила Поповић,
председница Скупштине
општине Стари град

Многи вероватно мисле да бити председница локалне скупштине значи одржати седницу на свака три месеца и да се ту обавезе завршавају. Можда негде то и јесте тако, али код нас у општини Стари град то није случај.

Ми овде сви радимо све и то са огромном енергијом и љубављу. Заједно смо ишли са нашим пензионерима на излете на којима смо уживали, обишли прелепе пределе и знаменитости и понели дивне утиске. Заједно смо фарбали клупе, садили и улепшавали зелене површине, осмишљавали и реализовали многобројне бесплатне програме за све узрасте. Заједно смо волонтирали и помагали свима којима је помоћ била потребна у време ужасне пандемије која нас је све затекла.

Лично сам била задужена за Савет за родну равноправност који смо формирали, потписивање Европске повеље за родну равноправност и организовање неколико трибина на ту тему. Свакодневно сам заједно са осталим колегама примала грађане, који су увек могли слободно да дођу код нас без икакве најаве и заказивања. Разговарали смо са њима,

упознавали се и решавали њихове проблеме. Сада се препознајемо на улици, у крају, срећемо се у парковима, поздрављамо се, ћаскамо...

Ипак, као мајка двоје деце, највише сам поносна на сарадњу са вртићима и школама, како основним тако и средњим. Дугујем огромну захвалност директорима школа и вртића на феноменалној сарадњи и разумевању. Разумели су да имамо финансијске проблеме, разумели су и да су нам многе надлежности укинуте и да нас нападају са свих страна. Без обзира на све то, успели смо да организујемо сваке године поделу таблет рачунара староградским трећацима, поклоне Вуковцима и ђацима генерације, позоришне представе, енглески у вртићима и друге бесплатне радионице и програме.

Било је ту још много тога, било је и напорно, било је свега... Драго ми је да сам могла да радим у својој општини, на општини где сам одрасла и где расту моја деца. Драго ми је да сам имала прилику да упознам своје комшије, своје Старограђане. Чувајте Стари град, не дајте га никоме и не дозволите да вас мењају и да мењају ваш и мој Стари град.

📌 БУДИТЕ ОДГОВОРНИ ПРЕМА СЕБИ И Д

ИЗБОРИ ЗА ОДБОРНИКЕ СКУПШТИНЕ ГО

Избори за одборнике Скупштине Градске општине Стари град одржаће се 21. јуна ове године. Иако су републички и локални избори - избори за посланике Народне скупштине Републике Србије и одборнике скупштине општина и скупштина градских општина расписани пре избијања епидемије ковида19, након укидања ванредног стања, 11. маја су се наставиле све изборне радње.

Политичке странке, коалиције и удружења грађана предале су изборне листе до 5. јуна, према роковнику за вршење изборних радњи, до важећег законског рока.

Изборна комисија Градске општине Стари град је, закључно са 8. јуном, прогласила укупно **6 (шест)** изборних листа:

1. Изборна листа АЛЕКСАНДАР ВУЧИЋ – ЗА НАШУ ДЕЦУ.
2. Изборна листа ИВИЦА ДАЧИЋ – „Социјалистичка партија Србије (СПС), Јединствена Србија (ЈС) – Драган Марковић Палма“
3. Изборна листа АЛЕКСАНДАР ШАПИЋ – ПОБЕДА ЗА СТАРИ ГРАД
4. Изборна листа МЕТЛА 2020-МИЛОШ ЈОВАНОВИЋ-ДЕМОКРАТСКА СТРАНКА СРБИЈЕ
5. СРЦЕ ГРАДА – Покрет слободних грађана

И И ДРУГИМА И НА ДАН ИЗБОРА - 21. ЈУНА 2020.

ОДБОРНИКЕ ГО СТАРИ ГРАД

📢 У бирачки списак на Старом граду уписано је 53.737 бирача са правом гласа који ће на 56 бирачких места бирати своје представнике у локалном парламенту

и нестраничких комшијских иницијатива за очување Старог Града, и

6. Изборна листа ЧУВАМО СТАРИ ГРАД - УЈЕДИЊЕ-НА ОПОЗИЦИЈА (Чувари Старог града, Нова странка, Уједињена демократска Србија, Грађански демократски форум, Демократски блок)

У бирачки списак на Старом граду је уписано 53.737 бирача са правом гласа који ће тог дана, на 56 бирачких места (видети последњу страну са адресама бирачких места) имати прилику да свој глас дају некој од пријављених листа и да изаберу укупно 56 одборника староградског локалног парламента, колико броји пуни сазив Скупштине Градске општине Стари град.

Молимо Старограђане, посебно наше старије суграђане, да поштују све мере заштите и социјалног дистанцирања током изборног дана, имајући у виду тренутну епидемиолошку ситуацију у земљи и да су мере борбе против ширења епидемије корона вируса и даље на снази. Д.М.

ГРАДСКА ОПШТИНА СТАРИ ГРАД

Македонска 42, Београд, телефон: 011/3220-721
www.starigrad.org.rs, e-mail: opstina@starigrad.org.rs
ПИБ: 102689765, матични број: 07027125
рачун буџета општине: 840-146640-06

Председник Градске општине

Марко Бастаћ
predsednik@starigrad.org.rs
3221-114 и 3227-016

Начелник Управе

Андреј Белингар
abelingar@starigrad.org.rs
3221-114

Председница Скупштине

Мила Поповић
mpopovic@starigrad.org.rs
3222-626

Секретарка Скупштине

Ана Огризовић
anao@starigrad.org.rs
3226-476

ЧЛАНОВИ ВЕЋА ГРАДСКЕ ОПШТИНЕ:

Милан Церовац (mcerovac@starigrad.org.rs),
Драгутин Хаџи Бошковић (dboskovic@starigrad.org.rs),
Петар Бојовић (bojovic@starigrad.org.rs),
Андреја Миливојевић (a.milivojevic@starigrad.org.rs),
Зоран Млађеновић (zmladjenov@starigrad.org.rs),
Ивана Нинковић (ininkovic@starigrad.org.rs),
Никола Вилотијевић (nvlotijevic@starigrad.org.rs),
Никола Стевановић (nstevanovic@starigrad.org.rs)
Телефони: 3222-626 и 3220-721/лок. 212

Контакт центар

785 2 999, Македонска 42,
приземље, соба 6

Одељење за буџет и финансије
3225-515; 3220-721/лок. 264

Биро за нађене ствари
3220-721/лок. 257

Одељење за имовинске, правне,
стамбене и опште послове
3220-807, 3226-906, 3220-721/
лок. 262

Послови правне помоћи
3220-721/лок. 245

Одељење за грађевинске
послове
3222-209, 3220-721/лок. 260

Одељење за комуналне
послове и комуналну
инспекцију
3227-104, 3220-721/лок. 380

Комунална инспекција
3225-512, 3220-721/лок. 279

Одељење за информационе
технологије и е-управу
3225-916, 3220-721/лок. 266

Одељење за скупштинске
послове, послове Већа и
председника и Услужни центар
3300-653, 3220-721/лок.353

Служба за јавне набавке
3220-314, 3220-721/лок. 222

Одсек за људске ресурсе
3300-551

Одсек за локални економски
развој, сарадњу са невладиним
организацијама и међународну
сарадњу и европске интеграције
3300-541

Служба за односе са јавношћу
3223-564

Канцеларија за младе
„Стари град“
Македонска 42, приземље,
канцеларија 6а, 3300-660,
kzmstarigrad@gmail.com
www.kzm.starigrad.org.rs

Волонтерски сервис

ГО Стари град
Македонска 42, приземље,
канцеларија 6а, 3300-509
volonterskiservis@starigrad.org.rs

Установа културе „Стари град“
Капетан Мишина 6а
414-21-63, www.ukstarigrad.rs

Кућа Ђуре Јакшића
Скадарска 34, телефон 723-03-02
www.kucadjurejaksica.rs

Матичари – Секретаријат за
управу Града
3220-721/лок. 276

Центар Министарства
одбране Стари град
Македонска 42, V спрат, соба 85а,
3300-675 и 3224-747

Полицијска станица Стари град
Мајке Јевросиме 33, 3239-732

Дом здравља Стари град
Симина 27

Инфо центар Дома здравља
Радним данима од 08:00 до 15:00
3215-600, 3215-700
Факс 3215-601, 3215-701

Друштво за бригу
о старим лицима
Добрачина 11, 2629-662

Удружење пензионера Стари град
Краља Петра 54, 3242-112

ДВД Стари град
Ђорђа Јовановића 11,
2623-476

Пријатељи деце -
Дечји савез општине
Хиландарска 7а, 3223-377,
063-222-141

Црвени крст Стари град
Студентски трг 18, 2628-882

СПИСАК 56 БИРАЧКИХ МЕСТА НА СТАРОМ ГРАДУ ЗА ИЗБОРЕ 21. ЈУНА 2020.

РЕДНИ БРОЈ И НАЗИВ БИРАЧКОГ МЕСТА:	АДРЕСА БИРАЧКОГ МЕСТА:
1. СРПЦ „МИЛАН ГАЛЕ МУШКАТИРОВИЋ“	ТАДЕУША КОШЋУШКА БРОЈ 63
2. ОШ „БРАЋА БАРУХ“	ДЕСПОТА ЂУРЂА БРОЈ 2
3. ФИЗИЧКИ ФАКУЛТЕТ	ЦАРА ДУШАНА БРОЈ 13
4. ФАКУЛТЕТ ЗА СПЕЦИЈАЛНУ ЕДУКАЦИЈУ И РЕХАБИЛИТАЦИЈУ	ВИСОКОГ СТЕВАНА БРОЈ 2
5. ОШ „БРАЋА БАРУХ“	ДЕСПОТА ЂУРЂА БРОЈ 2
6. ТЕХНИЧКА ШКОЛА	ЦАРА ДУШАНА БРОЈ 23
7. ТЕХНИЧКА ШКОЛА	ЦАРА ДУШАНА БРОЈ 23
8. МЗ „ДОРЂОЛ“	ДУБРОВАЧКА БРОЈ 6
9. ЕЛЕКТРОТЕХНИЧКА ШКОЛА „СТАРИ ГРАД“	ВИСОКОГ СТЕВАНА БРОЈ 37
10. ЕЛЕКТРОТЕХНИЧКА ШКОЛА „СТАРИ ГРАД“	ВИСОКОГ СТЕВАНА БРОЈ 37
11. ЕЛЕКТРОТЕХНИЧКА ШКОЛА „СТАРИ ГРАД“	ВИСОКОГ СТЕВАНА БРОЈ 37
12. САМАЧКИ ХОТЕЛ ГСП „ДОРЂОЛ“	ПАНЧИЋЕВА БРОЈ 3
13. САМАЧКИ ХОТЕЛ ГСП „ДОРЂОЛ“	ПАНЧИЋЕВА БРОЈ 3
14. ПРВА БЕОГРАДСКА ГИМНАЗИЈА	ЦАРА ДУШАНА БРОЈ 61
15. ПРВА БЕОГРАДСКА ГИМНАЗИЈА	ЦАРА ДУШАНА БРОЈ 61
16. ПРВА БЕОГРАДСКА ГИМНАЗИЈА	ЦАРА ДУШАНА БРОЈ 61
17. ОШ „СКАДАРЛИЈА“	ФРАНЦУСКА БРОЈ 26
18. СПОРТСКА ГИМНАЗИЈА	ХЕРЦЕГ СТЕЈПАНА БРОЈ 7
19. НАЦИОНАЛНА СЛУЖБА ЗАПОШЉАВАЊА	ГУНДУЛИЋЕВ ВЕНАЦ БРОЈ 23 -25
20. НАЦИОНАЛНА СЛУЖБА ЗАПОШЉАВАЊА	ГУНДУЛИЋЕВ ВЕНАЦ БРОЈ 23 -25
21. НАЦИОНАЛНА СЛУЖБА ЗАПОШЉАВАЊА	ГУНДУЛИЋЕВ ВЕНАЦ БРОЈ 23 -25
22. ОШ „СКАДАРЛИЈА“	ФРАНЦУСКА БРОЈ 26
23. ПРВА ЕКОНОМСКА ШКОЛА	ЦЕТИЊСКА БРОЈ 5
24. ОШ „ДРАГАН КОВАЧЕВИЋ“	ШАФАРИКОВА БРОЈ 8
25. ТРГОВАЧКА ШКОЛА	ХИЛАНДАРСКА БРОЈ 1
26. МЗ „СКАДАРЛИЈА“	ЦЕТИЊСКА БРОЈ 32
27. УРБАНИСТИЧКИ ЗАВОД	ПАЛМОТИЋЕВА БРОЈ 30
28. ОШ „ДРИНКА ПАВЛОВИЋ“	КОСОВСКА БРОЈ 19
29. ОШ „ДРИНКА ПАВЛОВИЋ“	КОСОВСКА БРОЈ 19
30. КЛУБ ЗА СТАРА ЛИЦА	СВЕТОГОРСКА БРОЈ 14
31. ОШ „ДРИНКА ПАВЛОВИЋ“	КОСОВСКА БРОЈ 19
32. ЈП ПТТ СРБИЈА	ПАЛМОТИЋЕВА БРОЈ 2
33. ПРАВНО-ПОСЛОВНА ШКОЛА	СВЕТОГОРСКА БРОЈ 48
34. ЗДРАВСТВЕНА СТАНИЦА	КОСТЕ СТОЈАНОВИЋА БРОЈ 2
35. ОШ „ВУК КАРАЦИЋ“	ТАКОВСКА БРОЈ 41
36. ЕТШ „НИКОЛА ТЕСЛА“	КРАЉИЦЕ НАТАЛИЈЕ БРОЈ 31
37. МЗ „ТЕРАЗИЈЕ“	ТЕРАЗИЈЕ БРОЈ 45
38. ЕТШ „НИКОЛА ТЕСЛА“	КРАЉИЦЕ НАТАЛИЈЕ БРОЈ 31
39. МЗ „ТЕРАЗИЈЕ“	ТЕРАЗИЈЕ БРОЈ 45
40. ОШ „МИХАИЛО ПЕТРОВИЋ АЛАС“	ГОСПОДАР-ЈОВАНОВА БРОЈ 22
41. ОШ „МИХАИЛО ПЕТРОВИЋ АЛАС“	ГОСПОДАР ЈОВАНОВА БРОЈ 22
42. ОШ „МИХАИЛО ПЕТРОВИЋ АЛАС“	ГОСПОДАР ЈОВАНОВА БРОЈ 22
43. ПРИРОДНО МАТЕМАТИЧКИ ФАКУЛТЕТ	СТУДЕНТСКИ ТРГ БРОЈ 12
44. ПРИРОДНО МАТЕМАТИЧКИ ФАКУЛТЕТ	СТУДЕНТСКИ ТРГ БРОЈ 12
45. ОШ „СКАДАРЛИЈА“	ФРАНЦУСКА БРОЈ 26
46. ПРИРОДНО МАТЕМАТИЧКИ ФАКУЛТЕТ	СТУДЕНТСКИ ТРГ БРОЈ 12
47. ПРИРОДНО - МАТЕМАТИЧКИ ФАКУЛТЕТ	СТУДЕНТСКИ ТРГ БРОЈ 12
48. ОШ „МИХАИЛО ПЕТРОВИЋ АЛАС“	ГОСПОДАР ЈОВАНОВА БРОЈ 22
49. ПРИРОДНО-МАТЕМАТИЧКИ ФАКУЛТЕТ	СТУДЕНТСКИ ТРГ БРОЈ 12
50. ОШ „КРАЉ ПЕТАР ПРВИ“	КРАЉА ПЕТРА БРОЈ 7
51. ОШ „КРАЉ ПЕТАР ПРВИ“	МАРШАЛА БИРЈУЗОВА БРОЈ 43
52. МЗ „ВАРОШ КАПИЈА“	МАРШАЛА БИРЈУЗОВА БРОЈ 58
53. ОШ „КРАЉ ПЕТАР ПРВИ“	МАРШАЛА БИРЈУЗОВА БРОЈ 43
54. ОШ „КРАЉ ПЕТАР ПРВИ“	МАРШАЛА БИРЈУЗОВА БРОЈ 43
55. ОШ „КРАЉ ПЕТАР ПРВИ“	КРАЉА ПЕТРА БРОЈ 7
56. ОШ „КРАЉ ПЕТАР ПРВИ“	КРАЉА ПЕТРА БРОЈ 7